

РЕШЕНИЕ

№ 6722

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6667** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на „МЕНПАУЪР ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. С. срещу решение от 28.03.2023 г., постановено по НАХД № 12781/2022 г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 8-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2200453/19.09.2022 г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на „Менпауъргруп“ ЕООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000лв. На осн. чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от КТ за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 от КТ..

В касационната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63в ЗАНН. Оспорват се мотивите на Софийския районен съд за потвърждаване на наказателното постановление, като намира за неправилни изводите на въззивния съд, че АУАН и НП са издадени от териториално компетентни органи, което е абсолютно основание за отмяна на НП. В тази връзка се посочва съдебна практика, че издателят на наказателното постановление въпреки, че заема

длъжността директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" и във връзка с чл. 16, ал. 4, т. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенцията "Главна инспекция по труда" (УПИАГИТ), същият не разполага с териториалната компетентност Според касатора заповедите, с които се разширява териториалната компетентност на служителите на ДИТСО, са издадени на основание чл.6, ал.2, т.14 от УП /отм./ на ИА ГИТ, които противоречат на чл.16, ал.2 от действалия по време на установяване на нарушението и издаване на НП Устройствен правилник, в сила от 29.01.2014г., приет с ПМС №2 от 13.01.2014г. и са издадени при неправилно тълкуване на съдържанието на чл.6, ал.2, т.14 от отменения устройствен правилник на ИА ГИТ. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него НП, като в условията на евентуалност, имуществената санкция да бъде намалена от настоящия касационен състав към законовия минимум от 1500лв.

В проведеното открито съдебно заседание, касаторът – „Менпауъргруп“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена на основанията, посочен в нея. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът по касацията – Директор на дирекция „Инспекция по труда – С. област“ чрез юрисконсулт В. в с.з. оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платения от касатора адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови решението си, районният съд е приел за установено от фактическа страна:

На 07.08.2022г. е извършена проверка от контролните органи на дирекция „Инспекция по труда С. област“ за спазване на трудовото законодателство на място в обект – магазин „С.“, находящ се в [населено място], „Д. плаза“, [улица], стопанисван от „Менпауъргруп“ ЕООД, последвала проверка по документи на 11.08.2022г. и на 12.08.2022г. В хода на проверката било установено към 07.08.2022г. В. И. П. да полага труд като „помощен персонал“. На П. била предоставена възможност да попълни декларация, като в нея лицето посочило, че работи като „помощен персонал“ с работно време от 11:00ч. до 20:00ч., с конкретно работно място – проверявания обект и възнаграждение в размер на 600лв, определени четири дни работни в седмица с един час почивка в работния ден. В Дирекция ИТ [населено място] дружеството работодател представило трудов договор за услуги, сключен с посоченото лице.

Търговецът в качеството си на работодател не бил сключил трудов договор в писмена форма с лицето, полагащо труд преди постъпването му на работа. Така възприетите обстоятелства актосъставителят Г. описала в съставен акт и дала правна квалификация на соченото нарушение по чл.62, ал.1 вр. чл.1, ал.2 от КТ. Така съставеният АУАН бил връчен на „Менпауъргруп“ ЕООД и въз основа на него било издадено наказателно постановление №23-2200453/19.09.2022г. от инж. К. В., и.д. Директор на Дирекция Инспекция по труда Софийска област, с което за извършеното на 07.08.2022г. в [населено място] нарушение на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ нарушение, констатирано на 12.08.2022г. в ДИТСО при проверката на документи на „МЕНПАУЪРГРУП“ ЕООД ЕИК[ЕИК] на основание чл.416, ал.5 от КТ във връзка с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда на дружеството, в качеството на работодател по см. §1, т.1 от ДР на КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените от закона срокове и с всички реквизити, предвидени в ЗАНН. Счел е също така, че извършването на нарушението от страна на санкционираното дружество е безспорно доказано, тъй като приетата от АНО за установена фактическа обстановка се подкрепя от приобщените по делото писмени и гласни доказателства.

Така постановеното решение е неправилно, поради следните съображения:

Основателно се явява изрично наведеното възражение на касатора по отношение на липсата на компетентност на актосъставителя и на административнонаказващия орган. Настоящият касационен състав констатира съществено нарушение, допуснато при съставянето на АУАН и издаването на НП от категорията на абсолютните.

Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към Министъра на труда и социалната политика, съгласно действащия към датата на съставяне на АУАН и НП Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (отм.), осъществява дейността си, като упражнява цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности (чл. 4, ал. 1, т. 1). Главна дирекция "Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, е част от организираната специализирана администрация на агенцията - чл. 12, т. 3 от Устройствения правилник. Съгласно чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 1 дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда" и осъществяват дейността си на територията на съответната област, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности. При и по повод изпълнение на служебните си задължения, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, като на основание чл. 21, ал. 4, т. 3 от действащия тогава, понастоящем отменен Устройствен правилник може да съставя акт за административно нарушение и да образува административнонаказателно производство.

За да обоснове своята компетентност административнонаказващият орган е приложил към преписката заповеди. Въз основа на Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е оправомощил директорите на Дирекции "Инспекция по труда" да издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, съставени от инспектори и от лицата от Дирекция "Инспекция по труда", посочени в чл. 21, ал. 2

от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (УПИАГИТ, отм.).

Със Заповед № 3-0024 от 08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 УПИАГИТ (отм.), е определил териториалният обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област".

На същото правно основание, със Заповед № 3-0683/11.08.2022 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е възложил на определени в нея служители, където в т.11 фигурира актосъставителя /служител на Дирекция Инспекция по труда Софийска област Г. Г. да извършват контрол на територията на СО за спазване на трудовото законодателство, като е разширил териториалната компетентност в срок от 11.08.2022г. до 31.12.2022г.

По силата на Заповед № 3 – 0057 от 14.01.2022 г. на Изпълнителния директор на „ГИТ“ е разширена териториалната компетентност на персонално определени инспектори, като са им възложени функции да осъществяват контролна дейност, включително да съставят актове за установяване на административно нарушение.

Съгласно Заповед 3-0693 от 15.08.2022г. на осн. чл.6, ал.5 от Устройствения правилник на ИА ГИТ са определени правомощията на директорите на дирекции „Инспекции по труда“, където в т.5 е предвидено да издава и подписва НП по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори и от лицата на съответната дирекция ИТ, посочени в чл.21, ал.2 от УП на ИА ГИТ за констатирани нарушения с място на извършване, находящо се в рамките на територията на друга дирекция ИТ.

Валидността на заповед № 3-0024 е обсъдена и отречена в мотивите на Решение № 3624 от 15.04.2022 г. по адм. дело № 11698/2021г. на ВАС, Шесто отделение. В тази връзка настоящият съдебен състав се солидаризира към становището, възприето и в по-новата практика на АССГ, че териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл. 16, ал. 2 от приложимия УПИАГИТ (отм.) и е ограничена в територията на съответната област, като не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането се прехвърлят правомощия от един орган на друг, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване липсва. Нито в ЗЗБУТ, нито в УПИАГИТ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

Друго не следва от разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.), посочена като правно основание на заповед № 3-0024, Заповед 3-0057/14.01.2022г. и 3-0683/11.08.2022г. Нормата е израз на признатата от подзаконовия нормативен акт възможност на изпълнителния директор на Агенцията да определя материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия. Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл.16, ал.2 от отменения

Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

По изложените съображения заповед № 3-0024/08.01.2019 г. , заповед №3-0057/14.01.2022г. и Заповед 3-0683/11.08.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм.) е незаконосъобразна, доколкото с тези заповеди не може да се променя нормативно определена териториална компетентност. В тази връзка АУАН и НП се явяват издадени от органи, които нямат териториални правомощия по закон или делегация, а като не е съобразил това, решаващият състав на СРС е допуснал нарушение на материалния закон.

Съобразно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора, такива се дължат на касатора, като пред настоящата инстанция се претендират такива, направени в размер на 600лв, като същите са доказани съобразно приложения списък и банково извлечение и следва да бъдат уважени до размер от 500лв. предвид своевременно направеното възражение за прекомерност от ответника по касация в съответствие с чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град, XX -ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.03. 2023 г., постановено по НАХД № 12781/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 8-ми състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област Наказателно постановление № 23-2200453/19.09.2022 г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „МЕНОПАУЪРГУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] съдебни разноски в размер 500 /петстотин/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.